

[Iver Poulsen.]

fælde, hvor fortroligheden imellem forældre og børn ikke var så udviklet, som man kunne ønske det, forældre og børn kunne ikke tale om disse ting, de følte sig genert. Da mener jeg i hvert fald, at det ville være et fremskridt, hvis man kunne, om jeg så må sige, opmuntre til, at fortroligheden mellem forældre og børn også udviklede sig på dette område; men hvis man gennemfører et af de to ændringsforslag, hvorved man fratager forældrene ansvaret, så vil man sandelig også lægge en dæmper på nogle forældres ønske om at komme lidt nærmere ind på livet af, blive mere fortrolige med deres halv voksne børn på dette område; derfor vil de uafhængige stemme imod de to ændringsforslag nr. 5 og 6.

Diderichsen: Liberalt centrum kan tiltræde ændringsforslagene under nr. 1-4. Med hensyn til nr. 5 og 6 vil jeg gerne komme med et par bemærkninger.

De første fire ændringsforslag er jo blot mindre forbedringer af lovforslagets tekst og indhold, men derimod er der i ændringsforslag nr. 5 tale om en bestemmelse med vidtrækkende konsekvenser, et spørgsmål, som både teoretisk og praktisk går langt ud over, hvad dette lovforslag oprindeligt handlede om, idet det jo sigtede på indtrådte svangerskaber og forebyggende foranstaltninger i forbindelse med disse. De to ændringsforslag nr. 5 og 6 tager derimod sigte på at forebygge i tilfælde, hvor der netop ikke er indtrådt graviditet, så at der kun i meget vag betydning er tale om svangerskabshygiejne, sådan som lovforslagets titel jo lyder.

Efter at den offentlige debat og forhandlingerne her i tinget vistnok har fremdraget alle argumenter for og imod en lovgivning, som der her er tale om, skal jeg ikke gennemstille sagen, men nøjes med at præcisere de synspunkter, som forekommer mig afgørende, og som derfor bestemmer min stillingtagen.

Jeg vil gerne først betone, at det forekommer mig usædvanlig vanskeligt i denne sag at nå frem til en afgørelse, som ikke kan medføre uheldige følger i den ene eller den anden retning. På den ene side står, som det ofte er fremhævet, forholdet mellem forældremyndigheden og samfundet. Jeg

kan ikke anerkende det synspunkt, som af og til dukker op i den offentlige debat, at familien skulle være et forældet begreb i det moderne samfund. Men dermed er ikke sagt, at der ikke kan ske ændringer i forældremyndighedens omfang. Sådanne ændringer sker og er sket igennem hele menneskehedens historie, som oftest til det bedre, måske også somme tider til det værre, og der kan altså tænkes situationer, hvor det er en naturlig pligt for samfundet at træde regulerende til på områder — navnlig i et moderne samfund under så kraftig udvikling — hvor det ikke er sket før.

Vil man nu skride til et indgreb som det, der er tale om i denne sammenhæng, så er den første betingelse, at det bliver klart defineret i en konkret lovbestemmelse, som vi også var inde på det ved første behandling, og som det også efter lovforslagets nuværende form faktisk sker. Man kan beklage, at forældremyndigheden ofte ikke håndhæves på den rette måde, det vil sige ikke i gammeldags pater familias forstand, men med et naturligt tillids- og fortrolighedsforhold mellem forældre og børn til følge. Men samfundet, det vil sige lovgivningsmagten, må konstatere, at det i mange hjem desværre ikke er tilfældet, og lovgivningsmagten har ingen midler til direkte at ændre dette forhold.

På den anden side står så hensynet til de unge piger, der indtil det 18. år er undergivet forældremyndigheden. Personlig tror jeg ikke, at der hverken fysiologisk, psykologisk eller på anden måde kan gives holdbare grunde for at fremme den stærke udvikling i retning af en meget tidlig seksuel omgang, og jeg nærer også en ret stor bekymring for, at de helt unge, som i vore dage meget tidligt har lejlighed til at prøve alt, også på det seksuelle område, ved at prøve alt i en så tidlig alder senere skal blive ofre for den frygtelige sindstilstand, som man kalder livslede. Vi har i andre lande på andre områder set eksempler på, hvad en sådan livslede, der skyldes, at alt er prøvet og alt findes kedsommeligt, kan føre til.

Når jeg har sagt dette, vil jeg dog også gerne tilføje, at den lovgivning, der her er tale om, heller ikke på nogen måde sigter på at fremme en sådan udvikling og efter min sikre overbevisning heller næppe vil